

si algú se quedava ressagat, tot seguit lo bon pastor buscaba ab sollicitut l'ovella que li mancaba, cuidant d'elles avans que de sí mateix.

De dites excursions casi tots ne conservem, qui més, qui menys, un testimoni evident representat per les coleccions que cadascú s'ha format ab el material recullit baix la sua direcció; pero aquestes coleccions que fins ara mirabam sols com un senzill aplech de curiositats ó riqueses de la Naturalesa, debem venerarlas á l'avant, perque cada pedra, cada mineral, cada fòssil, son esquirilas arrencades al pedestal de la gloria y 'ns recordarán un incident, una observació de nostre malhaurat mestre y totplegat una pàgina històrica de sa vida.

Jamay oblidaré la darrera excursió feta per Mn. N. Font y Sagué ab els seus alumnes: fou á Santa Creu d'Olorde, tal volta guiada per la ma de la Providencia, car pot esser que al peu d'aquella creu que la pietat humana ha clavat al cim de la montanya, volgués Deu que un martir de la ciencia s'hi postrés rendit per la pujada d'un nou Gòlgota, premiant allí ab la gloria eterna son calvari en aquesta terra.

Malgrat la pèrdua que tots plorem, no debem desmayar, sino ajuntar nostres esforços pera sostenir l'obra creada pe'l mestre, y alentem l'esperança de que algú vinga en nostra ajuda.

Endressem una oració per l'ànima del difunt y diem ab humil resignació: *Fassis, Senyor, vostra santa voluntat aquí en la terra axís com se fa en lo Cel.*

TROBALLA GEOLÒGICA

(Primer treball publicat per l'autor en nostre BUTLLETÍ)

Tinch la satisfacció de participar a mos volguts consocis de la *Institució Catalana d'Historia Natural* una interessant troballa geològica en que he pres part activa.

Deuhen fer uns tres mesos que D. Eusebi Güell me comunicá que en la seva finca dita *Can Muntaner*, situada en lo terme de Vallcarca, a quatre passos de Barcelona, s'hi havian trobat gran quantitat d'ossos, e immediatament vaig anarhi, per ordre de mon sabi mestre lo doctor D. Jaume Almera, qui m'encarregá l'inspecció y

recolecció de lo que sortís. Un cop *in situ*, vaig ferme càrrech de que's tractava d' una grandiosa cova plena de bretxa quaternaria, entre la qual apareixian gran quantitat d'ossos, la major part d'ells esmicolats, sense que's pogués precisar per aital motiu a quins animals havían pertanyut, si bè's veyja que deurían ser grans mamífers. La circumstància de tenirse de continuar un desmont en direcció á la gran massa de bretxa, a fi d'obrir una ampla via, me feu esperar que las troballas d'ossos continuaría y que potser entre ells n'hi hauría alguns d'interés científich. Vaig recomanar a l'encarregat de las obras y treballadors que tinguessin cuidado en separar los blochs en que hi vegessin ossos, y desde aquell dia no vaig deixar perdre cap ocasió de personarmhi jo mateix a fi d'inspeccionar las obras y separar ab molt cuidado las peças que apareixían entre la bretxa y l'estalagmita.

Semblants precaucions y treballs no han sigut en va, puig s'han pogut reunir quatre caixes d'ossos que han sigut trasladadas al Museu de geología del nostre Seminari. Entre las peças que més cridan l'atenció hi ha unas mandíbules de *Rhinoceros* y *Cervus*, un fragment d'una banya pertanyent ab tota seguretat al *Cervus megaceros* y unas conxas que sembla que poden referirse a la *Testudo graeca*. Aquestas estavan sobre mateix d'una planxa estalagmítica plena de *gours* o rebavas y recobertas d'una argila fina com si haguessin sigut enterradas per una avinguda d'aigua; además, estavan en un nivell superior al dels altres óssos, y junt ab ella s'hi han trobat molts exemplars d'un *Helix* de gran tamany que no's pot referir a cap dels que avuy viuen á Catalunya.

Hi ha encara un sèns fi d'ossos de tots tamany y formas que serán de molt difícil classificació per la circumstància ja dita d'estar esmicolats quasi tots ells y en estranya barreja, puig havem trobat ossets d'aucell junt a grossos caps de fémur d'algun gran mamífer. No ha aparegut lo més petit detall que indiqués la presència de l'home en aquesta cova.

Basti aquesta curta nota pera donar coneixement de la troballa, puig no'ns trobem en situació, ni'ls restos están prou examinats, pera ferne un estudi complert, tasca que pertany, y creyem que farà ab sa reconeguda competència, lo distingit geólech catalá y volgut mestre nostre lo Dr. D. Jaume Almera, Pbre.

N. FONT Y SAGUÉ, Pbre.

Barcelona, Febrer de 1901.